

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenjske petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Davorin Trstenjak †.

Ko nam je pred malo dnevi došla vest, da gospod župnik Davorin Trstenjak hudo bolan leži in da so ga že prevideli s svetstvi za umirajoče, znali smo takoj, da se nam je bati najhujšega, kajti slavni naš starina bolehal je že več let in le v presledkih čutil se zdravega. Poslednji čas začel je bil vidno pešati in zadnje pismo, katero nam je bil poslal pred novim letom, podpisal je bil že s tresočo se roko.

Česar smo se bali, to zgodilo se je danes. Dični naš Davorin izdihnil je danes blago dušo svojo. Pretožna ta vest odmevala bode po vseh slovenskih pokrajinah, kakor kaplja pelina kanila bode v vsa rodoljubna srca.

Saj je pa tudi uzroka žalovanju! Izgubili smo moža, katerega smemo imenovati najodličnejega prvaka narodnega našega preporoda, moža, ki je, odkar se je zavedati jel, neumorno in z jekleno doslednostjo deloval na narodnem polju, kateri je s plamtečo besedo in večšim peresom vzbujal rojake in si stekel toliko zaslug, da bode njegovo ime češčno, dokler bode Slovencev na svetu.

Ko je pokojni Davorin Trstenjak pričel javno delovanje svoje, ležal je mrak teman nad Slovensko, zlasti pa nad ožjo domovino njegovo, nad Slovenskim Štajerjem. Zavedne rodoljube bi bil mogel šteti na prste. Redki so bili tako, da je Davorin Trstenjak imel 40 ur hoda, predno je došel do najbližnjega mu domoljuba, v Podčetrtek, kjer je takrat bival dr. Štefan Kočevar, ki je pred leti umrl v Celji.

Navzlic žalostnim razmeram pričel je z mladeniško naukušnostjo delovanje svoje, delal pa tako vztrajno in sadunosno, da preteklega polstoletja povsod nahajamo odlično njegovo ime, kjerkoli pogledamo v književnost slovensko.

Najprej zaslulo je ime njegovo, ko je v „Novicah“ začel pričevati svoje starinoslovske, zgodovinske in bajeslovne sestavke, v katerih je dokazoval, da so že pred Kristom mej Adrijo in Karpati stanovali Slovani. V teh spisih kazal je izredno učenost in če se včasih čuje kakšna čisto nepoklicana kritika, da ti sestavki neso izvršeni, treba je pomniti, da je Trstenjak sam mnogokrat tožil, da mu nedostaje sredstev. Zato je bila njegova iskrena želja, da bi na

stare dni mogel preseliti se v kakšno večje mesto, kjer bi mu bili pristopni razni viri in bogate knjižnice. Žal, da na vsem Slovenskem ni bilo takega mesta zanj in da je šel iz sveta, ne da bi se mu bila izpolnila ta želja!

Omenjeni znanstveni sestavki, ki so na Slovence tako močno uplivali, kakor Koseskega prve pesmi, bodo še dolgo in dolgo bogat vir za vse raziskovalce, ker je v njih veliko ostroumnih opazek in sklepov in ker je bil Trstenjak nadarjen z jako srečno divinacijo.

Ob enem s temi spisi začel se je z velikim uspehom poskušati na leposlovnem polju. Še gimnazijalec zložil je več izvirnih pesmij, leta 1837. dramo „Nevesta iz otoka Cypros“ in toli priljubljeno pesem „Tam za goro zvezda sveti“, katera je postala prava narodna pesem. L. 1838. priobčil je v „Ilirskih narodnih novinah“ več erotičnih pesmij z naslovom „Leljinke“, l. 1844. osem pesmij v „Zori dalmatinski“ v jeziku štokavskem.

Preobširno bi bilo, naštevati vse njegove spise, povesti in humoreske, zato je naj slede tu le glavnejši proizvodi. Pod izmišljenim imenom Vitomar in Vicko Dragan bil je stalen sotrudnik „Novicam“ in pisal tako duhovito in zanimivo, da ga smemo po vsej pravici imenovati očeta slovenskemu feljtonu. Spisal je povesti „Novo leto 1824.“, „Sveta vira“, „Slovenski Leander“, katere dejanje se vrši ob Cerknškem jezeru, v Bleiweisovem „Koledarčku“ novelo „Slikar“, v Vodnikovem albumu povest „Ljudevit, vojvoda horvatski“ i. t. d., sodeloval pri Janežičevem „Glasniku“, poprej pa pri „Slovenski Bčeli“, dopisoval v Einspielerjevega „Slovenca“, v „Vaterland“ in „Politik“. Našemu listu bil je vedno jako naklonjen. Pisal je uvodne članke pod imenom „Juste millieu“ in „Od Voglajne“ podlistke s podpisom Epicharmos, često pa nam tudi podaval pismene informacije o političnem položaju, o katerem je bil vedno dobro poučen.

L. 1872. osnoval si je „Zoro“, katerej je dodal še „Vestnik“, pozneje pa „Kres“, ki je 5 let izhajal v Celovci, l. 1884. izdal je knjižico „Weriand de Graz“, poleg vsega je pa v letopisih „Matice Slovenske“, katerej je bil večleten odbornik, od 1878. l. pa častni član, priobčil veliko učenih razprav in krajših sestavkov.

LISTEK.

Slike litevske.

Radi Tilde.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Nevin.)

(Dalje.)

Tilda je bila veselo dete in je dala nama obema dosti dela, tako da nisva k nerušenemu razgovoru niti prišla, kar mi je bilo skoro ljubo. Le v trenutkih, ko je dete odbežalo dalje v mah, legala je na gospejino čelo strašna senca, katero je dete, vrativši se zopet, v srečo takoj odgnalo. Ali to ni trpelo žalibog nikdar dolgo.

Prežalosten bil je pogled na to mlado gospo, za me tem žalostnejši, ker sem jo imel skoro do poslednjega trenutka za tako, kakeršna je bivala v Pragi. Ah, kako se je premenila, kako strašno! Zdela se mi je, kakor pokošena lilija, z življenjem ugonobljenim pred časom. Plamenček življenja je gorel v njenih nedrih le z menjajočo se svetlobo, z negotovo, neizdatno. Veste, veste... na tak pla menček zadošča jeden hladen vetrec, da bi ugasnil docela.

„Glejte, niste se nadejali, da me vidite takovo... tako ubogo!“ zašepetala je nenadoma.

„Ali, milostna gospa...“

Nasmejala se je grenko, trpko.

„Glejte moje roke...“

Bile so prozorne, bele, le po žilicah pretakalo se je še malo modrega toku...

Zmajal sem z roko, kakor bi hotel odgnati strašne misli.

„Vi gotovo mislite, da sem zdrava?“ zašepetala je tožneje, nego pred trenutkom...

„Ali...“

„Ne varajte...“

V tem zašumi v vejah nad našimi glavami topel podvečerni vetrec, Zagledal sem se nehote.

„Glejte!“ reče naglo mlada gospa.

„Kaj?“

„Tu!“

No! Večerni vetrec je vrgel z bogatih vej listnatega drevesa nekoliko ožoltelih listov. Vrteli so se po malem v zraku in mirno padli k nogam mlade gospe.

„Jesen!“ vzdihnila je tožno.

V tem trenutku ožarè poslednji žarki za neoddaljenim holmcem zapadajočega solnca gospejino

obličje, katero je z nekako čudovito čarobo dobivalo v tem trenutku neskončno mnogo povabnosti. Le da ni bila to več tista povabnost, katera je pred leti mene očarala. Čuda, da nisem nad njo grenko zaplakal.

Objela pa je svoje detice, pritislila k nedrom, poljubila in zalila s potokom solz. To vse bili so dijamanti matrne ljubezni.

Molče pomudila sva se tako nekoliko trenutkov. Za tem pade novo pergišče žoltih listov k nogam mlade gospe.

Ob enem vzruši me nepričakovan dogodek.

Po stezici, vedočej okolu nas, prihajala je baš mlada družba dam. Bilo je vidno, da so se sedaj nekam odpravljale. Pozdravile so mojo prijateljico uljudno in prijateljski, ali šle so dalje in niso se ustavile. Le jedna izmed njih se je ustavila, vprašala po zdravju mlade gospe, pri čemer je srčno poljubila Tilko, katerej je v košarici prinesla malo sadja, in pa — odšla je za drugimi. Bilo mi je to nekako čudno, pa razjasnil sem si pozneje vse z dobro hotečo željo gospe Felicije, da bi ostala v samosti. Ni jej ugajala glasnejša družba in najraje je bivala pri bregu Nemna v družbi svojega milega deteta — v samoti. Pri tem sem vender

Iz teh podatkov je očividno, da je vse Trstenjakovo življenje bilo posvečeno delu na narodnem polju, da ni bil samo učen in bistroumen raziskovalec starin, ampak tudi dramatik, lirik in politik, jednako srečen kot pisatelj uvodnih člankov, kakor kot duhovnik in povsod, kjer je služboval, izredno priljubljen. To se je sijajno pokazalo dne 4. septembra 1887. l., ko smo v Starem trgu praznovali njegovo sedemdesetletnico, ob enem petdesetletnico njegovega književnega delovanja. Takrat čestitalo mu je vse Slovenstvo, da, došle so čestitke iz vseh slovanskih krajev in rečeni dan bil mu je nekoliko plačila za marsikatero bridko uro, za vse dolgoletno trpljenje. To bil je svetel žarek koncem trudapolnega življenja!

Lahka mu zemljica! Večno slava Davorinu Trstenjaku!

Pokojni Davorin Trstenjak bil je porojen dne 8. novembra 1817. v Kraljevcih pri St. Juriji na Ščavnici. Šolal se je najprej doma, potem v Radgoni in Mariboru. Gimnazijo završil je 1836 l., bil potem filozof v Gradci in Zagrebu, pozneje pa teolog v Gradci, kjer je bil 1844 l. v mašnika posvečen. Služboval je kot kapelan v Slivnici, v Ljutomeru, na Ptui. L. 1850 do 1861 bil je učitelj veronauka, slovenščine in zgodovine na gimnaziji v Mariboru, potem župnik v St. Juriji ob juž. žel., na Ponikvi, od 1879 l. pa v Starem Trgu pri Slovenjem Gradci. Odlikovan je bil z zlatim križem za zasluge, več korporacij imenovalo ga je častnim članom.

V Ljubljani 3. februvarja.

Danes sešli so se zopet zastopniki avstrijskih narodov na Dunaji. Našli so se vse prejšnje gospe na ministerskih foteljih in na videz bode vse pri starem, toda kmalu bodo čutili, da veje sedaj neka druga sapa, da se je vse nekaj spremenilo. Sprva bode se morda sprememba manj čutila, pri budgetni debati se bode pa že videlo, da se je vlada znatno približala levi in tako se bode polagoma razvila neka vse drugačna situacija, s katero bode računati vsem avstrijskim politikom.

Pa tudi na ministerskih foteljih se bode s časom kaj premenilo. Sedaj oficijozni glasovi še vedno trdovratno zatrjujejo, da ostane ministerstvo v sedanjosti. Seveda oficijozna glasila tako dolgo taje ministerske krize, dokler ministri zares ne izroče demisijske. Tako je baš tudi sedaj. Grof Taaffe bode kmalu spoznal, da s sedanjimi svojimi tovariši ne more lahko izvršiti sklepov Dunajskih konferenc, ker jim premalo zaupajo levičarji. Saj glavna levičarska glasila vedno zatrjujejo, da sedanjí vladi zaupati ne morejo.

Kmalu se bode morda Taaffe odločil za ministersko premembo, če morda že naprej ni vse dogovorjeno. Dunajski dopisnik „Politike“, ki je navadno precej dobro poučen, kaj se v višjih krogih Dunajskih godi, piše, da se v političnih krogih Dunajskih zagotavlja vzlic vsem oficijoznim dementijem, da baron Scharschmid stopi v ministerstvo. Prostor mu bode menda — tako se čita v družini listih — naredil Taaffe sam. Odstopil mu bode ministerstvo notranjih zadev ter bode sam le še ministerski predsednik, kakor je bil knez Auersperg in tako dobimo ministerstvo Scharschmid imenovano

Taaffe. Scharschmid bode kmalu postal duša ministerstva, kajti pl. Dunajevski nekako zgublja zaupanje, kakor se je videlo ob novoletnih odlikovanjih.

Barona Scharschmida bi pa še Taaffe iz posebnih vzrokov posebno povzdigoval. Poklical bi ga v ministerstvo pred vsem zaradi tega, da bolj zbliža konservativno in ustavoverno veleposestvo in tako dobi vlada v njem dobro oporo. Potem bi se tej vladni stranki bolj približal Coroninijev klub in tako imenovana srednja stranka, po kateri je ministerski predsednik gosp. grof Taaffe že dolgo koprnel, bi bila gotova. S kakšno stranko bi se lahko absolutno vladalo v parlamentarni obliki. Le velikemu posestvu bi se potem dobro godilo, na druge stanove bi se pa ozirali le tedaj, ko bi bilo treba davek plačati.

V narodnem oziru od takšne vlade nemamo ničesar pričakovati. Vsa srednja stranka, ki bi potem odločevala, bi ne bila ne krop ne voda. Na nemško stran bi se bolj nagibala, ker veleposestniki so največ nemškega mišljenja, ker so nemški odgojeni, naj bodo potem že konservativci ali pa liberalci. Sedaj ko je federalizem že tako rekoč pokopan in kmalu grob njegov trava poraste, ni tudi več posebne razlike med nazori kneza Lobkovic in viteza Chlumeckega.

Scharschmid bi gotovo zmatral za prvo svojo nalogo, da nemščino naredi za državni jezik in v tem bi ga zvesto podpiral posebno baron Gauč. Mi danes tu ne bomo pretresavali, kako bode vlada to skušala doseči, po legislativnem ali le po administrativnem potu. Tu se bode ravnalo po tem, kakršne bodo razmere. Če bode upala, da dobi v državnem zboru večino, bode poskusila zakonito nemščino narediti za državni jezik, drugače se bode pa poslužila le naredb in ukazov. O tem seveda se bode odločila še le, ko se snide drugi državni zbor, ki bode morda za vlado ugodneje sestavljen, nego je sedanjí, za kar bodo že skrbeli vladni organi.

Kako se bode vršile volitve, ako jih bode vodil baron Scharschmid, si lahko mislimo. Ta mož ne bode zatajil svojih načel, ko bode ustopil v ministerstvo, kakor jih je grof Schönborn. Porabil bode vsako priliko, da jih uresniči. Seveda najugodnejša prilika za to so pa volitve. Lahko si mislimo, kako bodo okrajni glavarji dobili tajne instrukcije in kako bodo napenjali vse sile, da pripomorejo vladnim kandidatom do zmage. To si lahko predstavljamo vsakdo, kdor je videl agitacije pod prejšnjimi liberalnimi vladami. Toda sedaj bi stvar bila še hujša. Prejšnji okrajni glavarji, ki so začeli službovanje za absolutizma in so imeli zastarele nazore in sploh neso bili v nobeni zvezi z narodom, so bili večkrat preokorni za ta posel. Bolj spretni in bolj delavne bodo pa sedaj druge moči, ki poznajo duh časov in neso več tako tuje narodu. Današnji politični uradnik je vse kaj drugega, nego so bili prejšnji.

Pa še neka druga nevarnost nam preti. Vlada ne bode imela odločno nam sovražne barve, ravno tako tudi njeni kandidati ne. Postavili se bodo razni kimovci, ki se bodo celo za narodnjake izdajali. Poprej smo vselej vedeli, ta je za nas, a ta je proti nam, a sedaj je stvar težavnejša, ko razlika med strankami neso več tako vidna, ko marsikje,

pojde tako dalje, da ne bomo vedeli, kjer se narodnjak nehava in nemčur začinja. Koliko zmernih mož imamo, ki so ravno tako ugodno gradivo za narodnjaštvo, kakor za nemčurstvo, kakor bi se odnošaji zasakali.

Položaj je zatorej jako zamotan in treba bode zaradi tega, da si slovenski zastopniki sestavijo jasen program. Volilci bodo pa morali biti jako pozorni, da si ne izbero za zastopnika volka v ovčjeji koži.

Kurija velikega posestva.

Glasilo Staročehov trdi, da je „Slovenski Narod“ glede na češko nemški dogovor pesimističen, v tem ko sodi „Slovenec“ stvar v ugodnejšem smislu. Mi privoščimo Praškemu glasilu, da bi imelo uzrok zibati se v sanjah veselja, vedno tako, kakor je jako ditirambično razodevalo to poslednje dni. Sicer je to glasilo nedosledno, kakor v svojem umovanju, tako tudi v razkrivanju svojih afektov: sedaj kaže največ optimizem, a za malo dni vidi zopet vse črno; vidi se, kakor da bi bili jako mladi ljudje pri že priletnem listu še bolj priletnih Staročehov. No, z listom se ne bomo pričakali, pač pa se nam v glavi vrti, ko vidimo, da so se prava stališča na mnogo odločilnih stranij popolnoma izpodmaknila. Ako bi hoteli sistematiški kritikovati vse pogajanje in konečno prijavljeni protokol dogovorjenih točk, sestaviti bi nam bilo debelo brošuro, toliko slabostij, oziroma nevarnostij nam kaže ta protokol. Zato se omejimo tu najprej na točko o kuriji velikega posestva. Ta kurija, ki se ima ustvariti v češkem kraljestvu poleg nacijske češke in nemške kurije ima dobiti jednako pravo v narodnih zadevah, kakor obe nacijski kuriji: njen veto bo veljal toliko, kakor veto jedne nacijske kurije.

Ako hočejo dosledno izvrševati narodno jednokopravnost po vseh deželah z mešaním prebivalstvom, kakor v češkem kraljestvu, morajo ustvariti tudi v ostalih takih deželah poleg nacijske kurije tudi kurijo veleposestva.

V češkem kraljestvu se nadejajo, da bo kurija veleposestva rabila svoj veto v zmislu pravičnosti, torej v zmislu sprave in pomirjenja. Mi v narodnem pogledu ne poštujemo češkega veleposestva v ugodnem zmislu, veleposestvo v češkem kraljestvu hodi svoja pota, skrbi najprej za svoje interese, in ti interesi neso preveč idealni, kakor so pravi narodni interesi. Ako zapiha drugi veter, ako n. pr. zahteva kak politični sistem pristransko, torej jedni narodnosti neugodno ravnanje in vedenje, potegne je stranka veleposestva z dotičnim političnim sistemom. Tudi ni veleposestvo v aristokratskem delu na Češkem prvotno slovanskega rodu, še manj pa slovanskega mišljenja, in celo oni del češke aristokracije, ki je doslej saj navidezno hodil s Staročehi, ni zanesljiv za dobo političnih prevratov večega ali tudi manjšega obsega. Vsekakor imajo češki Nemci večo pravico, nadejati se, da bodo polagoma ali v posebnih kritičnih momentih svo aristokracijo imeli na svoji strani, nego pa Čehi na češki strani. Torej se ni zanašati Čehom, da bode kurija veleposestva vselej ali v vsaki dobi rabila svoj veto v zmislu pravičnosti in nepristranosti.

Ako je pa kurija veleposestva dvomljive veljave celo v češkem kraljestvu glede na Čehce, je

opazil, da ima Tilda k tej dobri dami neobičajno mnogo ljubezni. Bežala je z njo nekoliko korakov in stoprv opomnjena in poljubljena še jedenkrat vrnila se je k materi.

Ona dama, katero sem le za trenotek mogel opazovati, in katera je v kratkem izginila v goščavah parka, postala mi je nehote uganka. Niti vedel nisem, je li še gospica, ali že gospa. Ni bila sicer več v prvem cvetu čarobne mladosti, tudi se ni odlikovala s slepilno krasoto, ali v očeh je imela toliko negoljufne dobrote in obličje njeno značilo je taka nežnost in plemenitost, da bi bil rad verjel na prazno besedo, da je utelešen angelj. Pri tem igraval jej je na ustih ljubeznjiv smehlaj, kateri je nehote spominjal na gospo Felicijo. Morda je sestra, sorodnica? ... Ne.

Jedva je izginila družba v sencah, začutil sem belo roko gospejino na svojem ramenu. Odprla je usta, kakor bi hotela vprašati, ako hočeš slišati, kar jej je ustnice vleklo vsaksebi.

Sklonem se k njej.

Zašepetala je jedva s slišnim glasom: „Ste videli te dame? Glejte, kaže se, da je dobra osoba.“

In Tildo, kako jo ima rada ne moreta si niti misliti. Ali to mi je tudi uteha? ...

„Čemu?“ vprašam začuden.

Sklonila je glavo in vzdihnila: „Ona postane druga žena mojega moža in druga mati moje Tilde... druga... veste, ko mene več ne bode...“ Tok gorskih solz zalije njeno krasno obličje.

Mislite si gotovo, kako so te besedo na me uplivale. Hotel sem zaklicati, da bi se Gervazij nikdar ne odločil iskati si druge žene, da ni prav sumničiti takega moža... Saj sem vedel, kako goreče je bil udan svoji ženi, kako jo je oboževal, da, v jednom svojih poslednjih dopisov, proniklih že s tožnimi bojaznimi, zaupal mi je naravnost, da — ako jo ugrabi nemila usoda — ostane veren spominu svoje žene do svojega poslednjega diha. Razven tega sem vedel, da si pan Gervazij ni nikdar iskal veselja v ljubkovanju tujih žen. Pri vsem tem se nisem upal odzvati. Bal sem se izpregovoriti; strašil sem se besed, katere je mlada gospa prav pred trenutkom izgovorila.

In ta nje mir, ta tihi izraz na obličji! Vse je učinilo na me utis velikansk.

Od tega trenutka prenehalo je najino razgovarjanje popolnoma; mene je težilo tisoč tožnih mislij in mlada gospa... kake misli pač so se drville po njenej glavi?

Tem bolj ugoden mi je bil trenotek odhoda. Sama gospa je dala nagib.

„Glejte, Nemen že prepregajo večerne megle... hitro bo hladno. Tilda!“

V resnici izstopila je uad Nemnom že jesenska megla. Podal sem torej Feliciji roko. Oprijela se je rada, potrebovala je podpore. Taka sva korakala počasu k domu. Tilda poskakovala je veselo. Nekolikrat si je morala mlada gospa odpočiti, in tu gledaje okolu sebe, obračala je s prežalostnim glasom mojo pozornost na tožno hitro gromadenje žoltih listov na potih.

Da, da, ti žolti listi jesenski!

Bedno privlekla sva se k domu. Priporočil sem se z zagotovitvijo, da ne opustim zjutraj zopet napraviti poset. Uboga gospa je obžalovala neizmerno, da me še na čaj ni mogla povabiti, in da tako slabo slavliva snidenje svoje. „Ali vi bodete oprostil... saj vidite, kako sem uboga...“

(Konec prih.)

to še veliko neugodniše za ostale dežele, kjer bivajo Čehi, najhujše pa glede na gališke in bukovinske Ruse, Slovence in Srbo-hrvate. Znano je, da Nemci, Poljaki in Italijani imajo po dosedanem razvitku zgodovine in občega gospodarstva premoč veleposestva na svoji strani, v tem ko so avstrijski Rusi, Slovenci in Srbohrvatje v tem pogledu povsod na slabšem. Vsled tega pride po izvršbi analognega kurijatnega sistema po ostalih deželah s pomešanim prebivalstvom veliko posestvo povsod v večino z neslovanske strani; kajti tudi poljsko plemstvo se vede vedno neslovanski. Iz tega pa je lahko sklepati, da kurija veleposestva bo povsod porabljala svoj veto Slovanom v neugodnem zmislu. Torej že samo kurija veleposestva kaže, da je pobijati kurijatni sistem, ako bi se hotela uvesti poleg nacionalnih kurij tudi kurija veleposestva z enakim zavirajočim pravom glasovanja v narodnih zadevah.

Najočitniše se kaže nevarnost kurije veleposestva s takim pravom glede na slovenske dežele. Niti na Kranjskem bi ne bili Slovenci varni, da jih velikoposestvo ne pusti na cedilu, in to, tudi ko bi se deželni red in volilni red spremenil še toliko ugodniše za kranjske Slovence. Pa tudi ko bi se posrečilo na Kranjskem dobiti kurijo veleposestva, ki bi vedno pravično odločevala v narodnem pogledu, bili bi pa Slovenci na Koroškem, Štorskem in na Primorskem brez upanja, da bi kurija veleposestva postala vsaj nevtralna kurija na to stran.

Po vsem tem je kurijatni sistem, ako bi se ustvaril analogno, kakor ga namerjajo za češko kraljestvo, tak, da ga ne morejo odobravati ne Slovani v skupnosti, kolikor jih je v Avstriji, ne Avstrija sama, ker ne vede do pomirjenja narodov na podstavi prave narodne enakopravnosti.

Kurijatni sistem je pa Slovanom nevaren, tudi ko bi se ustvarile samo nacionalne kurije, ker je sestava narodnostij in stanov v pomešanih deželah taka, da bi kak narod konečno ne prišel niti do svoje kurije v deželnih zastopih, ali pa, ko bi jo dobil, da bi jo utegnil zopet — izgubiti. Pa o nacionalnih kurijah prilično več.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. februarja.

Pravosodnje ministerstvo pripravlja predlogo zakona, po katerem bodo občinska oblastva imela razsojevati o manj važnih razžaljenjih časti.

Moravsko namestništvo je razpustilo mladodeško kmetsko društvo, ker je prekoračilo določen krog svoj. Ta razpust bode morda Mladočehom škodoval pri bodočih volitvah za deželni zbor. Društvo bi bilo vodilo agitacije. Morda se je vlada bala, da bi na Moravskem Mladočehi ne dosegli takšnih uspehov, kakor so jih na Češkem in je zaradi tega razpustilo društvo.

Dunajsko centralno demokratično društvo je izreklo zahvalo **Fischhofu** in baronu **Walterskirchenu** za njihovo delovanje za spravo na Češkem. Ta dva moža sta se prejšnje čase mnogo trudila, da bi napravila spravo mej Slovani in Nemci, zaradi tega sta si bila nakopala hudo jezo nemških liberalcev, ki so ju pitali z izdajalcema. Zaradi tega se poslednja leta nesta dosti več brigala za politiko. Fischhof je odgovoril demokratičnemu društvu, da se ni nadejal, da bode doživel spravo mej Nemci in Čehi. Walterskirchen pa v svojem odgovoru naglašja, da se nadeja, da bodo elementi, ki vsekako hočejo narodnostni boj preslabi, da bi rušili spravo. Potem pa omenja velikih zaslug-Fischhofovih.

Vnanje države.

Mej **Srbijo** in **Rumunijo** začno se pogajanja zaradi trgovinske pogodbe. Ker z **Bolgarijo** Srbija ne more skleniti ugodne trgovske pogodbe, poskusila bode odpreti Rumunijo in Rusijo trgovini srbskeje.

V **Bolgariji** zaprli so več častnikov mej družini tudi maj rja Panico. Kaj je povod temu, še ne vemo, govori se, da so preveč zabavljali proti vladi in knezu. Verjetnejše je pa, da so pripravljali kakšno ustajo, pa je vlada pravočasno zvedela njih nakane. Major Panica je že dolgo časa nevoljen na vlado, ker ga je bila prezrla edenkrat pri avanzovanju.

Razpor zaradi meje mej **Surinamom** in **Gujano** ni baš nov. Traja že več let. Z rešitvijo te stvari pa **Francija** in **Holandija** nesta hiteli, ker se jima ni zdela posebno važna. Pred jednim letom se je pa na prepornem ozemlju našlo zlato in pokazala se je zatorej potreba, da se to vprašanje uravna. Sporazumeli sta se francoska in holandska vlada, da se stvar izroči kaccemu razsodniku v razsojo. Za razsodnika sta si izbrali ruskega carja. Vsi akti so se poslali v Peterburg, toda

carja ne veseli stvari razsojati in se bode najbrž razsodništvu odpovedal.

To da je **Bismarck** odločil **prusko** trgovsko ministerstvo in je **Berlepsch** imenovan trgovinskim ministrom je baje v zvezi z razmerami delavcev. **Berlepsch** je lani posredoval v imenu oblastev mej delavci in delodajatelji, ko so strajkali premogokopi. Poročal je tudi cesarju o tej zadevi. Cesar je tedaj spoznal, da je izveden v delavski vprašanjih in zaradi tega je sedaj imenovan trgovinskim ministrom. Da pa bode imel večji delokrog bode rudniške zadeve odločili od ministerstva javnih del in je pridružili ministerstvu trgovine.

Domače stvari.

— (**Pisateljsko društvo**) odposlalo je venec na **Trstenjakovo** krsto.

— (**Koncert** **Dimitrija Agrenjeva** **Slavjanskega** v **Ljubljani**.) Javili smo, da koncert **Slavjanskega** ni dovoljen v **Ljubljani**; danes pa smo v srečnem položaji in moremo javiti, da se je stvar obrnila na bolje. **G. Anton Trstenjak**, kateri aranžuje koncert, šel je včeraj k visoki c. kr. deželni vladi radi prepovedi koncerta, da bi, ako bi bilo mogoče, izposloval dovoljenje za koncert. Visokorodni g. deželni predsednik ga je ljubeznjivo sprejel in na to je osnovatelj dal pojasnila o tem, kako se snuje koncert in kako se misli izvršiti, in mi moremo poročati, da je nade, da se bode vender dal prirediti v **Ljubljani** **Slavjanskega** koncert in da bode občinstvo bržkone imelo izreden užitek. Upajmo torej, da se koncert uresniči, za kar bode gotovo vsa **Ljubljana** hvaležna visoki c. kr. deželni vladi.

— (**Odbor društva „Pravnika“**) si je v seji dne 1. t. m. razdelil svoja opravila in izvolil za načelnikovega namestnika gosp. svetnika **Vencajza**, za tajnika in knjižničarja gosp. dra. **Majarona**, za blagajnika g. notarja **Gogolo**. V nadzorstvo društvenega lista so odbrani gg. **Vencajz**, drž. pravd. namestnik **dr. Kavčič** in pristav **Levec**. V isti seji je odbor imenoval g. dra. **Majarona** za urednika „**Slovenskemu Pravniku**“.

— (**Gospodičina Antonija Pajničeva** v **Novem Mestu**) poslala je „**Podpornemu društvu** za slovenske velikošolce na **Dunaji**“ petdeset goldinarjev kot čisti dohodek gledališčne predstave, prirejene na korist imenovanemu društvu. Iskrena bodi hvala vsem, ki so k tako lepemu gmotnemu uspehu kaj pripomogli.

— (**Deželni odbor kranjski**) je dovolil podporo **Kostanjeviški** podružnici, da naredi še peti poskusni ameriški vinograd, in sicer v Čateži, **Novomeški** podružnici pa za dva taka vinograda.

— (**Vodnikov ples**) odlikoval se je tudi letos po svoji eleganci ter bil navzlic neugodnim razmeram celo bolje obiskan, nego pred dvema letoma. Četvorko plesalo je nad 40 parov. Čili plesalci in izredno lepe in ukusne in fino opravljene plesalke vrtili so se neumorno po gladkem parketu in godala so potihnili še le tedaj, ko je kazalec pomaknil se do 6. ure zjutraj. Poleg odličnih gospodov civilnega stanu bilo je na plesu tudi do 20 častnikov tukajšnje garnizije.

— (**Okrajna bolniška blagajnica** **Ljubljanska**.) V dobi šestih mesecev obolelo je 453 blagajničnih udov, izmed teh 404 moških in 49 ženskih. (Koliko jih je obolelo za hripa, je razvidno iz tega, da je bilo samo meseca januarja izmed vseh doslej obolelih 453 udov 207 bolnikov). Umrlo je 8 udov, mej temi 2 ženski. Izplačalo se je bolniščine 2420 gold. 61 kr. (samo meseca januarja 932 gld. 46 kr.), bolniških oskrbovalnih stroškov 458 gld. 20 kr., voznine 56 gld. 80 kr., zdravniških stroškov 1007 gld., za zdravila 616 gld. 83 kr. (za mesece november, december 1889 in januarij 1890 . . 485 gld. 55 kr.), pogrebščine 108 gld., za kopelji 32 gld. 95 kr., za terapeutične pripomočke 17 gld. 38 kr. in za obezino 15 gld. 70 kr., torej skupno 4733 gld. 47 kr.

— (**Iz Idrije**) 2 februarja. Pretekli teden posetila sta mesnico gosp. **H. Kosa** dva mlada nepovaoljena gosta. Želeč morebiti posebno počastiti letošnjega **Kurenta**, manjkalo jima je okroglega in radi tega sta posegla po tujem blagu. Iz mesnice gori imenovanega gospoda sta pri slučajnej nepaznosti izmaknila okoli 15 gld. Svoje sreče sta pa se kaj malo časa radovala, ker so jim bili kmalu za petami, in ja imajo že pod ključem. Ta slučaj je kaj pomilovanja vreden, to tem bolj, ker dotična uzmoviča baje še nista prestopila 14. leta. Kdo je temu kriv? Slaba domeča izreja! Mi pa upamo, da

jima bo sedanja kazen pot poboljšanja, in svarilen vzgled vsem sovrstnikom, ki si že pri teh letih iščejo takšne časti.

— (**„Kmetovalec“**) ima v 2. letošnji številki nastopno vsebino: Priporočen način, kako cepiti ameriške trte. — Črtica o kmetovalčevem izobraževanju. — Krmljenje odstavljenih telet. — Izpeljevanje in raztrošenje gnoja po zimi. — Razne reči. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— (**Vipavska podružnica**) c. k. kmetijske družbe kranjske ima v četrtek 6. t. m. popoldne ob 2. uri v občinski pisarni svoj občni zbor. Na dnevnem redu so za **Vipavsko** vinarstvo jako važni predmeti. K zborovanju pride družbeni tajnik gosp. **Gustav Pirc** iz **Ljubljane**.

— (**Blejska podružnica**) c. kr. kmetijske družbe kranjske bode sezidala še to leto uzorno moštarnico ter shrambo za podružnične stroje. Ta uzgledna podružnica priskrbela je že sedaj za svoje ude nad 20 goseničnih škarij in se zelo poteguje, da se bode, sadno drevje, katero je letos polno cvetnega popja, tudi res dobrega otrebilo gosenične zalege.

— (**Poročilo o trtni uši v Avstriji** 1. 1888.) je ravnokar izdalo c. kr. kmetijsko ministerstvo. Ker je to poročilo izza 1. 1888., ne kaže nam iz njega kaj dosti posnemati, saj se je 1. 1889. veliko izpremenilo. Iz tega poročila objavljamo le nastopna števila, veljavna za 1. 1888: **Kranjska** ima vinogradov 10.609 *Ha*, okuženih je 4.443 *Ha*; **Štajerska** 17.819 *Ha*, (To so le oni vinogradi, ki leže po okuženih okrajnih glavarstvih.) okuženih je 4.000 *Ha*; **Primorska** 32.724 *Ha*, okuženih 7.114 *Ha*.

— (**Cerkniška čitalnica**) priredi veselico v prostorih g. **Antona de Schiava** dne 9. februarja 1890. 1. Spored: 1. Ples. 2. Šaljiva loterija. Pri plesu svira češka godba g. **I. Entzmanna**. Začetek ob 8. uri. Ustopnina za ude od osebe 40 kr., z družino 60., za neude od osebe 60., z družino 80. K obilnej udeležbi vabi odbor.

— (**Vabilo**) k rednemu občnemu zboru „**Notranske posojilnice**“ v **Postojni**, kateri bode dne 9. svečana 1890. ob 2. uri popoldne v društveni pisarni. Dnevni red: 1. Nagovor ravnatelja. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Poročilo nadzorovalnega odbora. 4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) dveh namestnikov. e) Volitev 6 članov v nadzorovalni odbor. 5. Predlogi društvenikov. — Nadzorstvo „**Notranske posojilnice**“ v **Postojni** je pregledalo in primerjalo letne račune za 1889. l. in jih našlo v redu. K polnoštevilni udeležbi vabi častite deležnike najljubdeje Ravnateljski odbor.

— (**Razpisano**) je mesto pristava pri okrajnem sodišči v **Št. Pavlu**, eventualno pri katerem drugem sodišči na **Koroškem**. Prošnje do 16. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Slovenji Gradec 3. februarja. Župnik **Davorin Trstenjak** umrl. Pogreb v sredo ob 10. uri dopoldne.

Dunaj 3. februarja. Cesar dopoldne ogerskega domobranskega ministra **Feyervajja** v zasebni avdijenci vsprejel.

Napolj 2. februarja. Mesto se pripravlja za slovesen vsprejem **Stanleya**.

Pariz 1. februarja. Današnji minister-ski svet ukrenil naredbe, da se preprečijo izgredi pri shodih volilcev. V **Marseille-u** je hud vihar. Vsi parobrodi se zakasnujejo.

Razne vesti.

* (**Kdo je izumil dopisnice?**) Dopisnic ni izumil noben poštni uradnik, ampak dr. **Emanuel Hermann**, bivši profesor narodnega gospodarstva na cesarskeji vojaške akademiji v **Dunajskem Novem Mestu**. Dr. **Hermann** je rodom **Korošec**. Zasledujoč svoja gospodarska načela, jel je premišljevat, koliko pis-m se piše, za katere bi ne bilo treba niti ovitka, niti pečata. Za taka pisma bi bila vender primernejša kaka jednostavnejša ideja. To idejo je sporočil avstrijskeji vladi in po dolgih pogajanjih so se dne 1. oktobra 1869 imele dopisnice, katere so potem kmalu uvele druge države, najprej **Nemčija**, **Belgija** in **Severna Amerika**.

* (**Zvezda Betlehemska**.) katera se po preračunanjih **Tycho de Brahe** vidi vsacih 315 let, se bode videla letos v novembru v ozvezdji **Cassiopeje**. Od rojstva **Kristovega** bode se letos šestkrat videla omenjena zvezda. Leta 1575. se je zadnjič videla v noči, v kateraj je bil rojen volilni knez **Ivan Sigismund Brandenburški**.

* (V petih dneh troje otrok.) Žena nekega delavca pri Aachenu porodila je trojčke in sicer dve dekleti in jednega dečka. Prvi otrok prišel je na svet v nedeljo, drugi v torek in tretji v četrtek. Prvi ostal je živ, zadnja dva sta umrla, mati je čisto zdrava. To je pač nenavaden slučaj.

* (Hvaležna krčmarica.) V Apoldi je krčmarica Kästner v oporoki svoji volila dvema gostoma, ki sta jej po smrti moža njenega s svetom ali pa tudi dejanski kaj pomagala, po 1000 mark. Mlademu možu, ki je bival pri njej, je pa volila 20.000 mark. Tudi za dobrodelne namene je volila znatne vsote.

* (V temnej kleti.) Že dolgo se je govorilo, da se pri krčmarji Franu Bauru v Drasenhofenu po noči v kletu prirejajo pojedine, pri katerih se godé razna nenravna dejanja. Nazadnje je žandarmerija stvar pozvedovati začela in zaprla oštirja in oba hlapca njegova. Sodišče v Kornenburgu je pa obsodilo zaradi težkih nenravnih dejanj krčmarja v osem mesečno, hlapca pa vsacega v enomesečno ječo. Sedaj bode pa konec ponočnim pojedinam.

* (Najmanjša pritlikovka zmrznila.) Kakor se poroča iz Novega Yorka, je dne 30. januarja najmanjša pritlikovka, Lucija Zaretto, ki je baje bila najmanjše bitje na svetu, zmrznila v vlaku, ki ga je zamelo v Kaliforniji.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-8)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

2. februarja.

Pri **Stonu**: Adolf Hilb iz Stuttgarta pl. Cirheimb z Dunaja. — Josip Hočevar iz Podloga. — Waldstein iz Prage. — Eisler iz Budapešte. — Rainer, Fragan z Dunaja.

Pri **Mali**: Weiss, Schütz, Eckstein, Oberbauer, Goggenberger, Mogry, Linke Klein, Marković, Glaser z Dunaja. — Weiss iz Budapešte. — Lergstorer iz Trga. — Krenar iz Škofjeloke. Dr. Kladwa iz Ilirske Bistrice. — Abeles iz Trsta. — Hirsch iz Schweinfurta. — Dr. Duča iz Celja.

Pri **Avstrijskem carju**: Gaspari iz Postojne. — Dr. Prevec, iz Novega Mesta. — Carl Kohovik, iz Celja.

Umrli so v Ljubljani:

30. januarja: Liza Černe, lasničarka, 60 let, sv. Petra cesta, št. 4 za mrtvoudom. — Ana Stubler, šivilja, 44 let, Emonska cesta št. 4, za jetiko.

31. januarja: Jožefa Pajk, delavka, 25 let, Hrenove ulice, št. 17, za jetiko. — Pavla Arnold, užitninskega paznika hči, 2 leti, Rožne ulice št. 27, za jetiko.

1. februarja: Liza Kautzky, krojačeva žena, 63 let, Florijanske ulice št. 38, za oslabljenjem. — Jurkovič Katra, pismonoševa žena, 19 let, Karlovska cesta št. 14, za pljučno tuberkulozo. — Reza Rodlicher, gostija, 64 let, Kravja do lina št. 11 za oslabljenjem.

2. februarja: Anton Lampič, strežaj, 64 let, Križevniške ulice št. 7 za rakom v želodci.

Tržne cene v Ljubljani

dne 1. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 60	Špeh povenjen, kgr.	— 64
Rež,	5	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno :	— 3
Oves,	3	Mleko, liter	— 8
Ajda,	5	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso,	4 55	Telečje	— 56
Koruza,	4 50	Svinjsko	— 60
Krompir,	3 57	Koštranovo	— 32
Leča,	12	Pišanec	— 50
Grah,	10	Golob	— 20
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	2 32
Maslo,	1 05	Slama,	2 50
Mast,	— 68	Drva trda, 4 metr.	7 10
Špeh frišen	— 54	„ mehka, 4	4 25

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. febr.	7. zjutraj	743.1 mm.	—3.0°C	m. vzh.	jas.	
	2. popol.	744.1 mm.	0.0°C	m. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	745.2 mm.	—1.4°C	m. vzh.	jas.	
2. febr.	7. zjutraj	744.4 mm.	—6.0°C	sl. vzh.	jas.	
	2. popol.	743.4 mm.	—1.0°C	z. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	744.1 mm.	—1.2°C	z. vzh.	jas.	

Izkaz avstro-ogerske banke

dne 23. januarja 1890.

(Izvirni telegram.)

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	407,119.000 gld. (+ 9,916.000 gld.)
Zaklad v gotovini	242,130.000 „ (+ 153.000 „)
Portfelj	146,089.000 „ (+ 7,209.000 „)
Lombard	25,589.000 „ (+ 681.000 „)
Davka prosta bankovna rezerva	41,482.000 „ (— 9,521.000 „)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajska borza

dne 3. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 89 45	gld. 89 45
Srebrna renta	89 50	89 45
Zlata renta	110 15	110 45
5% marčna renta	102 —	102 —
Akcije narodne banke	937 —	939 —
Kreditne akcije	325 75	325 75
London	118 10	118 15
Srebro	—	—
Napol.	9 36 1/2	9 37 1/2
C. kr. cekini	5 58	5 57
Nemske marke	57 67 1/2	57 72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 133 gld. 25 kr.	
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 176 „ 75 „	
Ogerska zlata renta 4%	103 „ 80 „	
Ogerska papirna renta 5%	99 „ 60 „	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 121 „ 75 „	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116 „ 75 „	
Kreditne srečke	100 gld. 182 „ 50 „	
Rudolfove srečke	10 „ 19 „ 50 „	
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 167 „ 40 „	
Lammway-društ. velj. 170 gld. a. v.	— „ — „	

Zahvala.

Ginjani po dokazih tolikega sočutja ob smrti in pogrebu našega ljubljene, nepozabljivega sinčka

Felka Rafaela Pápa

učenca II. razreda ljudske šole

izrekamo vsem darovalcem krasnih vencev, kakor tudi mnogoštevilnim spremljevalcem našega ljubčka k večnemu počitku svojo najprisrčnejšo zahvalo.

V Škofji Loki, dne 31. januarja 1890.

(94)

Žalujoči ostali.

Naznanilo.

Visoka c. kr. deželna vlada na Kranjskem je dovolila občini **Zgornji Tuhinj** pri **Kamniku**

štiri letne semnje
za živino in blago.

Semnji bodo na dan **20. svečana, 3. malega travna, 12. malega srpana in 21. kimočva.**

Prvi semenj bode dne **20. svečana t. l.**, na katerega uljudno vabi

županstvo v Zgornjem Tuhinju.

Janez Zavasnik,

župan.

(93—1)

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal **Václav Beneš-Třebizský**. Preložil **Ivan Gornik**. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal **J. S. Turgenjev**. Preložil **Ivan Gornik**. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal **André Theuriet**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodník.

Spisal **Emile Souvestre**, prevel **Muhoder**. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal **Ludovik Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal **E. Jelínek**. Poslovenil **Podvidovski**. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 45 kr., po pošti 45 kr.

Dubroviski.

Povest. Spisal **A. S. Puškin**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal **dr. Ribič**. — Životopisje, spisal **Rajč Bož**. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal **Fr. Levstik**. — Telečja pečenka, novela, spisal **J. Jurčič**. — N. Machiavelli, spisal **dr. Ribič**. — Pisma iz Rusije, spisal **dr. Celestin**. — Trštvo z

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr.

A. KORSIKA

Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana
umetna in trgovska vrtnarija
v Ljubljani.

Podružnica:
Šelenburgove ulice 6
vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje **svežih šopkov in vencev s trakovi in napisi**. Ima veliko zalogo **trakov** mnogovrstne baže in barv; **makro** tako ima vedno narejene **suhe vence**, kakor tudi **Ravardove vence** in **bukete**, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in po ceni izvrše.

Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih **vrtnih in družnih semen**, pravih in dobro kalilnih, **rastlin (cvetlic)** v loncih in izdeluje stvari v njegovo stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

(39—13)

ALOJZIJ KORSIKA.

Pobratimi.

Roman.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 1 gold. 20 kr. (s poštino vred).

Svoji k svojim!
Veseloigra v 1 dejanji.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 30 kr. (s poštino vred).

Obe knjigi dobivata se v „**Narodni Tiskarni**“ v Ljubljani in pri knjigo-tržcih.

Blago za obleko

iz pristne ovčje volne, izvrstni

Brnski izdelki

v najnovejših desinih za pomladno in poletno sezono po čudovito nizkih cenah razpošilja

tovarniška zaloga sukna

Frank & Pernitza
v Brnu.

Uzorcji zastoj. — **Gospodje krojači** dobé obilne in elegantno opravljene **knjige uzorcev** po originalnih tovarniških cenah.

Velika zaloga sukna za uniforme za c. kr. državne uradnike, telovadna in gasilska društva i. t. d. i. t. d.

Točno in solidno izvršenje vseh naročil le proti povzetju ali **predpošiljativni zneska**. (83-2)

Korespondenca v vseh jezikih.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal **René Lefebvre**. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal **Charles Nodier**, poslovenil **J. Kr. žišnik**. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal **M. Lermontov**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal **L. Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal **grof A. K. Tolstoj**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

N o v.

Roman. Spisal **Turgenjev**, poslovenil **M. Mdlorh**. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal **A. J. Maksimov**. Poslovenil **J. P.** Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.